

чемъ дѣла, найпаче я и устрашаваха че ще я на кажатъ; она обаче крыеше хлѣба, и ся благодареше на малко супа (чорба).

Това толко чудно и толко дивно поведеніе на една такава мала дѣвойка прочуся въ сосѣдство-то и причинило впечатлѣніе на одного младаго богата, кой-то дойде единъ день въ дома на това Си-ромашко домородство и даде три хлѣба големы (даръ твардѣ скупъ въ гладно время), и една дре-ха за млада-та дѣвойка.

Милостиво-то дѣте.

Излѣзохъ единъ день, приказува единъ списатель, отъ жилище-то си, и въ путя срещнахъ едного юноша на дванадесять, или тринадесять години, руссъ, малотѣлесенъ засмѣнъ, съ драгы очи и лице кой-то вадеше единъ солдъ (монета) отъ кушелека си, и го даваше съ радость на одного сирромаха слѣпеца, и стояше облегатъ на стѣната; запрѣхся малко нещю да погледамъ най красното дѣло отъ колко-то могатъ да станатъ подъ небо-то: то есть младыи возрастъ одушевленъ отъ благодѣяніе. Дѣте-то тури кушелека въ пазва-та си, и послѣдова путя си, приближихъ при него, и му рекохъ, пріятелю мой малый! добро дѣло чинешъ що помагашъ на злополучны-те; но кажи ми имашъ ли Богатство та струвашъ таковы добрины? имамъ майка, ми отговори, кой-то мя прево-